

droges en passende Deel af Arealen til fuldkommen Eiendom, og da Interessentfabet tilbød at frasælde hele Fabrikens Græsningstret, derunder ogsaa de 8 Høveders Eftergræsning, samt Paastand om Statternes Tilbagebetaling, imod at erholde til fuldkommen Eiendom det paa medfølgende Kort affatte Areal med Undtagelse af de med Littr A og C betegnede Strækninger, eller omtrent 34 Tdr. Land geometrisk Maal, og vedkommende Forst-Embedsmænd ikke fandt noget Væsentligt herimod at indvende, bifaldt Finansministeriet, at Domainedirectoratet indlebede det Fornødne til, at det omhandlede Areal kunde ved Lov søges overdraget Fabrikken til fuldkommen Eiendom med de paa samme staaende Træer, imod at Interessentfabet frasaltd al Græsningstret i Dyrehaven saavel som Paastand om Statternes Tilbagebetaling, indrømmede Forstvæsenet Udgang til en paa Arealen værende Gruusgrav, vedligeholdt Broerne over Vandløbet som hidtil, og deeltog i Omkostningerne ved et anordningsmæssigt Høgnis Opførelse, samt afholdt alle Omkostninger ved Overdragelsen.

Det væsentligste Motiv for denne Indrømmelse var, at de til Fabrikken stødende Strækninger af Jægersborg Dyrehave ere bestemte til at indtages til Fredskov, og at det da vilde være en stor Ulempe, at Fabrikens Græsningstret paa dens umiddelbare Omgivelser enten fremdeles skulde vedblive eller afløses ved en Udskifning, som vilde medføre ikke ubetydelige Omkostninger, og hvis Resultat var usikkert.

Det saaledes gjorte Tilbud blev antaget af Interessentfabet, som derhos tilveiebragte det forlangte Samtykke af Pantecreditorerne i Fabrikken.

Ved imidlertid nærmere at gennemgaae Sagen, for at forfatte det fornødne Lovudkast om Afhændelsen, blev Domainebestyrelsen opmærksom paa, at Spørgsmaalet om Jagtretten paa det afhandlede Areal ikke havde været under Omhandling. Det var ikke bestemt om fra Statskassens Side forudsat, at denne Ret skulde forbeholdes; men, da Loven af 25de Marts 1851, § 6, forbyder at stille Jagtretten fra Eiendomsretten over Grunden, udføres der, naar Arealen skulde overdrages Fabrikken til fuldkommen Eiendom, en særegen

legislativ Hjemmel for et saadant Forbehold, saa at det Fornødne herom maatte optages i Loven om Arealens Afhændelse. Dette syntes imidlertid i flere Henseender mindre uønsket, og da det nu derhos antoges, at Interessentfabet, efter Indholdet af det kongelige Skjøde af 5te Mai 1759, ikke havde fuldkommen Eiendomsret over den egentlige Fabrikgrund, men kun en Brugsret, saa at denne Grund, naar dens nuværende Benyttelse til Fabrikankæg ophørte, vilde hjemfalde til Statskassen, fandt Domainebestyrelsen sig foranlediget til at indhente Interessentfabet's Erklæring, om det ikke foretrak, istedetfor at erholde omtalte Areal til fuldkommen Eiendom, at overdrages det med samme Ret og Begrænsning som den, hvormed det besidder den egentlige Fabrikgrund efter Skjødet af 1759, i hvilket Tilfælde man antog, at Jagtretten lovligen vilde kunne forbeholdes, ligesom ogsaa de Anomalier, som kunne tænkes i Tiden at fremkomme, naar Interessentfabet besidder den egentlige Fabrikgrund og dennes umiddelbare Omgivelser med en forskjellig Ret, herved vilde bortfalde.

Skjøndt Interessentfabet Intet har imod, at Jagtretten forbeholdes Statskassen, har det dog ikke villet indlade sig paa det omhandlede Forslag, og, da det nu maa ansees for aldeles forkasteligt at indrømme Fabrikken Jagtretten paa det omhandlede Areal, hvorved der navnlig vilde lægges væsentlige Hindringer i Veien for den til Skovens Bevaring nødvendige fornuftige Behandling af den søndre Deel af Dyrehaven, efterdi hertil udtræves, at Billedet midlertidigen holdes indsluttet i den nordlige Deel af samme, hvor Raadvadams Fabrik er beliggende, har man været nødsaget til i Loven, hvorved Finansministeriet bemyndiges til Arealens Afhændelse til fuldkommen Eiendom, at optage en udtrykkelig Bestemmelse om, at Jagtretten paa samme desuagtet forbeholdes tilligemed Jagtretten paa den Fabrikken ifølge Skjødet af 5te Mai 1759 allerede overladte Grund. Dette sidste Forbehold indeholder dog ingen Erkendelse af, at Interessenterne besidde den egentlige Fabrikgrund med anden Eiendomsret, end Skjødet af 1759 i mødende Tilfælde maatte befindes at hjemle dem. Spørgsmaalet herom er iøvrigt kun af meget ringe